

BLAŽENA TI ŠTO POVJEROVA

Velika Gospa, B

Po čemu se netko može smatrati vrijednim? Složiti ćemo se da ne valja gledati nečiju veličinu npr. u tome što je rođeni Zagrepčanin ili što mu je otac taj-i-taj. Stoga bi bilo premalo gledati veličinu Blažene Djevice Marije samo po tome što je rodila Sina Božjega. Crkva vjeruje da je doista izuzetna milost koju je Bog dao Mariji („milosti puna“), ali je jednako čudesan i veličanstven način na koji je Marija surađivala s Božjim darovima. Ona je uzvišena i po Božjem odabranju i po svome služenju.

Međutim, redovito se govori o Marijinoj uzvišenosti prvenstveno pod vidom njezina bogomaterinstva. Naravno, to je prvi i osnovni razlog zbog kojeg Mariji štujemo. Međutim, pri tom se u našim običnim glavama može javiti slijedeći obrambeni mehanizam: nju je Bog predodredio i odabrao, on ju je uzvisio. Običan čovjek ne samo da se s njom ne može mjeriti, nego je nemoguće njezinu svetost nasljedovati. Drugim riječima, ispada onda da su Marijini kreposti za nas nedokučive, pa ih se onda ne bi ni isplatilo pokušavati nasljedovati je. Nažalost, stari su pisci na sličan način opisivali i živote drugih svetaca, da im se čovjek samo mogao diviti, a da mu nije bilo moguće pomisliti da bi se i on tako ponašao.

Zar je sva Marijina veličina u tome što je bila odabrana za Bogomajku? Meni se čini da je ključ razumijevanja Marijine veličine i njezinog odabranja leži upravo u Elizabetinom nadahnutom pokliku: „Blažena ti što povjerovala!“ Dok u njoj prepoznaje Bogorodicu Elizabeta veli da je blažena jer je povjerovala. Ako se može govoriti o ljudskoj zasluži - a u određenom smislu svakako može! - onda je upravo tu izražena sva Marijina veličina: ona je povjerovala. Podsjetimo se. Bog je odlučio da u punini vremena njegov Sin postane čovjekom. Izabire Mariju i po anđelu joj objavljuje svoj naum. Marija gotovo sigurno bila - za naše poimanje - izuzetno mlada. I upravo njoj, koja je još nedavno bila dijete, koja je obična, nezatna, malena, iz „prezrenog Nazareta“, iz „Galileje poganske“ objavljuje Bog da će biti majka Spasiteljeva. K tome još djevičanska majka. Izgleda da je doista previše toga u samo jednom susretu s anđelom. No ipak, Marija je povjerovala. Povjerovala da je Bogu stvarno sve moguće. Rekla je jednostavno: „Neka mi bude“. I Bog je dao da se po njoj dogode velike stvari, tako da će je „blaženom zvati svi naraštaji“. Mi bismo rekli: „Tko će k'o Bog!“ Bogu je sve moguće.

Za nas poruka vrlo jednostavna, sažeta u dvije rečenice. Prva je: „Bogu nije ništa nemoguće“, a druga je ova koja stoji u naslovu: „Blažena ti što povjerovala!“

Naime, i ja za svoj život mogu punim pravom reći: „Bogu nije ništa nemoguće.“ Bogu je moguće, uz moju suradnju, riješiti me svakoga grijeha i svake napasti. Bogu je moguće preobraziti me da činim, mislim i govorim dobro. Bogu je moguće posvema promijeniti moj život. On je to zapravo već učinio u trenutku moga krštenja, samo što ja po svojim zlim navikama priječim njegovu milost. Božja milost traži i moju suradnju. Pa će se onda i moje blaženstvo očitovati upravo u tome da sam djelatno povjerovao. Jednostavno trebam povjerovati da Bog ozbiljno misli i da mu je stvarno moguće od mene učiniti istinsku i živu sliku svoga Sina.

Bog je Marijinu vjeru okrunio: ona je dušom i tijelom uznesena na nebo. I mi smo pozvani u istu slavu. Jer, „Bogu nije ništa nemoguće.“

Zvonko Pažin